

Roodkapje : Het verhaal

Er was eens een klein meisje dat een rood kapje had gekregen van haar oma. Dat rode kapje droeg ze elke dag. Daarom noemde men haar ook Roodkapje.

Op een dag vroeg de moeder van Roodkapje of ze wat eten en drinken naar oma wilde brengen die in het bos woonde. Dat wilde Roodkapje wel en ze ging op weg. Moeder waarschuwde om wel om de weg te blijven en niet dwars door het bos te gaan dwalen. Roodkapje liep door het bos en zag mooie bloemen staan en die ging ze plukken. De boze wolf zag haar bloemen plukken en vroeg waarom ze dat deed. Roodkapje vertelde dat dit voor haar oma was die verderop in het bos woonde. De wolf vertelde aan Roodkapje dat er verderop nog veel meer mooie bloemen bloeide en dat ze daar zeker even moest gaan kijken. Dat deed Roodkapje.

De wolf kreeg zo wat meer tijd en ging naar het huis van oma. Hij deed net of hij Roodkapje was en kwam zo binnen bij oma en at haar in een keer helemaal op. De wolf deed de kleren van oma aan en ging in het bed liggen.

Toen Roodkapje aan de deur kwam zei de wolf met een verdraaide stem dat Roodkapje zelf de deur moest open doen en binnen kon komen.

Roodkapje kwam dichterbij en zag de armen van oma. "Maar oma, wat heeft u een grote armen?" De wolf antwoordde, "dat is om je beter vast te kunnen houden, liefje."

"Maar oma, wat heeft u een grote oren?" "Dat is om je beter te kunnen horen."

"Maar oma, wat heeft u een grote ogen?" "Dat is om je beter te kunnen zien."

En toen kwam de laatste vraag van Roodkapje. "Maar oma, wat heeft u een grote mond?"

De wolf kwam omhoog en zei: "Dat is om jou beter te kunnen opeten." Hij pakte Roodkapje en at haar meteen helemaal op. Door deze twee lekkere hapjes viel de wolf op het bed in een diepe slaap en ging liggen snurken.

Een jager die in het bos liep hoorde het gesnurk uit het huisje komen en ging even kijken of het goed ging met oma. Hij zag de wolf en de dikke buik en begreep wat er gebeurd moest zijn.

Hij sneed snel de buik open en haalde Roodkapje en oma uit de buik die beide nog leefde. Om niets aan de wolf te laten merken stopte ze een aantal stenen terug in de buik en naaide de buik weer dicht.

Toen de wolf wakker werd voelde hij zich niet lekker en ging water drinken uit de waterput. Daarbij verloor hij door de stenen zijn evenwicht en viel hij in de put en verdronk.

